

udøvelsen af dennes virksomhed. Sundhedspersonen skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed, hvilket vil sige at sundhedspersonen skal handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindelige anerkendte faglige standard på området.

I den nugældende lovgivning fremgår det af § 5, stk. 2, i lov om sygeplejersker, at en sygeplejerske ikke må ændre den behandling, en læge har ordineret. Denne bestemmelse er ikke gengivet i lovforslaget, idet dette forhold er omfattet af begrebet omhu og samvittighedsfuldhed og derfor ikke nødvendiggør selvstændig regulering.

Til § 18

Bestemmelsen, der er ny set i forhold til gældende ret, bemyndiger Sundhedsstyrelsen til at fastsætte regler om medhjælp. Der henvises til de generelle bemærkninger, pkt. 3.2.5 om medhjælp.

Til § 19

Bestemmelsen, der er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 gældende autorisationslove, fastsætter en generel pligt for autoriserede sundhedspersoner til at afgive de indberetninger og anmeldelser, der bliver afkrævet dem af sundhedsmyndighederne, samt at opfylde de indberetnings- og oplysningspligter, der bliver fastsat i medfør af anden lovgivning.

Det bemærkes, at overtrædelse af denne bestemmelse straffes med bøde, jf. § 82.

Det fremgår af sundhedslovens § 215, stk. 5, at Sundhedsstyrelsen efter indenrigs- og sundhedsministerens nærmere bestemmelse kan pålægge personer inden for sundhedsvæsenet at foretage anmeldelser og indberetninger vedrørende deres faglige virksomhed. Som eksempler på indberetnings- og anmeldelsespligter kan nævnes: sygehuses pligt til indberetning til Landspatientregistret, lægers pligt til at afgive månedlige indberetninger om personer i stofmisbrugsbehandling (Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 12 af 13. januar 2006 om ordination af afhængighedsskabende lægemidler), lægers pligt til indberetning af smitsomme sygdomme efter Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 227 af 14. april 2000 samt lægers pligt til at udfærdige dødsattest, jf. sundhedslovens § 182.

Til § 20

Bestemmelsen i stk. 1 stammer fra lignende bestemmelser i lov om udøvelse af lægegerning, lov om tandlæger, lov om tandplejere samt lov om kliniske tandteknikere. Bestemmelsen udvides nu til at gælde

alle autoriserede sundhedspersoner. Det fastsættes, at sundhedspersoner skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer.

Erklæringer er skriftlige udsagn om en persons sundhedstilstand eller årsag til en persons død, som efter sit indhold er bestemt til at finde anvendelse i retsforhold. Epikriser, lægebrev, udskrivningsbrev og lignende er derfor ikke omfattet af bestemmelsen. Disse dokumenter er derimod omfattet af bestemmelsen om autoriserede sundhedspersoners pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuld i § 17.

Efter bestemmelsen kan autoriserede sundhedspersoner drages til ansvar for manglende omhu ved udfærdigelse af erklæringer, hvilket indebærer, at også uagtssomme forhold kan medføre f.eks. kritik fra Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Ved uhildethed forstås, at sundhedspersonen skal være objektiv, det vil sige, at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attesten.

Stk. 2 fastsætter en pligt for sundhedspersonen til at afgive erklæring til en offentlig myndighed om vedkommendes patienter. Stk. 2 stammer fra lov om udøvelse af lægegerning, lov om tandlæger, lov om tandplejere og lov om kliniske tandteknikere og udbrede nu til at gælde alle autoriserede sundhedspersoner.

Forpligtelsen omfatter kun de oplysninger, der er nødvendige for den offentlige myndigheds beslutning. Sundhedspersonen er alene forpligtet i det omfang, pågældende allerede ligger inde med oplysningerne fra tidligere undersøgelse, behandling eller pleje. Bestemmelsen forpligter således ikke sundhedspersoner til at foretage nye undersøgelser m.v. Bestemmelsen tager først og fremmest sigte på erklæringer til brug for behandling af sager om offentlig hjælp, men herudover kan der i særlige tilfælde, f.eks. i sager om identifikation af forulykkede, være behov for at kunne pålægge sundhedspersoner at afgive erklæringer til offentligt brug.

Efter stk. 3 bemyndiges indenrigs- og sundhedsministeren til – efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen – at fastsætte nærmere regler for afgivelse af erklæringer og attester. Ønsker en offentlig myndighed en særlig blanket anvendt, eller følger dette af lovgivningen, skal Sundhedsstyrelsen forinden have lejlighed til at udtale sig om blankettens indhold. Dette gælder dog ikke simple syge- og raskmeldingerserklæringer.

Kapitel 6

Bestemmelserne i kapitel 6 omhandler patientjournaler.